

[Aksel Larsen.]

drejede debatten sig jo ikke så meget om udskrivningslovforslaget som om statens formodede pengebehov, statens formodede urimeligt store pengebehov og nødvendigheden af at skære statens pengebehov ned, holde igen på statens udgifter og nedsætte skatterne. Det har vi ikke hørt ret meget om nu. Ja, vi ved godt, at regeringen bestræber sig på at undersøge, hvorledes den kan undgå en mindre stigning i forhold til den tidligere regerings finanslovsforslag, end den egentlig regner med. Men vi har da ikke hørt noget om, at man vil nå ned under den grænse, der var beregnet i finanslovsforslaget, som blev fremsat i fjor, og vi har ikke under dagens debat hørt noget om, at det, det drejer sig om, er at sætte skatterne ned og derfor må dette udskrivningslovsforslag revideres i den retning, at skatterne skal gøres mindre. Nej, tværtimod, sagde vist hr. Niels Helveg Petersen, at hvis der skulle være behov for en større skatteudskrivning, så må vi jo se på det. Ja, det er ganske klart, at det må vi se på, hvis der bliver behov for det, og så må vi se på, hvordan denne eventuelle større skatteudskrivning skal tilrettelægges; men jeg forstår ikke rigtig, at hr. Niels Helveg Petersen, som altså tænker sig muligheden af, at der bliver brug for flere penge, var modstander af en ændring af loven om særlig indkomstskat, så den kunne give nogle flere penge; det burde han dog have interesseret sig for, men det gør han altså åbenbart kun i forhold til udskrivningsloven.

Jeg skal egentlig lade det være nok med disse bemærkninger; jeg synes ikke, der er grund til at gå i detaljer inden for spørgsmålet om kildeskattens ikrafttræden, og hvorledes med sambeskatningen? Enhver ved jo, at sambeskatningens indviklede problemer kan ikke løses nu, men de kan delvis løses ved overgangen til kildeskatten, og så må vi jo se at få dem delvis løst til den tid.

Men jeg kan ikke lade være med at komme med en bemærkning i anledning af, at nu i hvert fald to ordførere, hr. Ninn-Hansen og hr. Foged, har været inde på at beklage, at man ikke kan genindføre eller bibeholde fradragsretten for betalt kommuneskat. Hr. Ninn-Hansen ville gerne have, man skulle kunne gøre det, men siger, at det er desværre ikke muligt nu; hr. Foged beder om

alligevel at overveje det, for det er jo så trist.

Jeg kan ikke undlade at minde om, at under valgkampen erklærede såvel venstre som de konservative kategorisk, at hvis de fik lov at danne regering, skulle skattefradragsreglen blive opretholdt for kommuneskattens vedkommende. Jeg har selv under valgkampen i diskussioner gjort opmærksom på, at det var en teknisk umulighed, men der var ikke nogen vej frem; de konservative havde det på tryk i deres valgprogram: stem på os, så skal fradragsretten for kommuneskat blive opretholdt. Og nu står deres ordfører og siger: det kan desværre ikke lade sig gøre. Nej, det kan rent teknisk ikke lade sig gøre; det vidste man udmærket vel under valgkampen, men derfor gik man alligevel ud og lovede vælgerne det og er nu i den situation, som man vil komme i mange gange i den kommende tid, at de valgløfter, man har givet, eller de udtalelser, man er kommet med under valgkampen, sådan som vælgerne har opfattet dem og måttet opfatte dem, dem kan man ikke stå ved.

I øvrigt er jeg ganske klar over, at der her ligger et problem for kommunerne, og det har vi været klar over lige siden foråret 1967; men jeg vil samtidig sige, at vi i vort parti arbejder med dette problem, og jeg skulle tro, at vi i løbet af en forholdsvis kort tid er i stand til at forelægge for et folketingsudvalg og finansministeren en skitse til, hvorledes problemet kan løses i forbindelse med udskrivningen af indkomstskatten for det kommende skatteår.

Ja, med disse bemærkninger skal jeg endnu en gang anbefale det foreliggende lovforslag og beklage meget alvorligt, hvis det undergår betydelige ændringer under behandlingen her i tinget; men i øvrigt må vi jo — og det bliver vi vel nødt til en rum tid endnu — vente og se, hvad regeringen bliver klar over, hvilket resultat den får ud af sine forhandlinger, og hvilke ideer og forslag den så kommer til folketinget med.

Sigsgaard: Da tinget den 2. november 1967 foretog første behandling af udskrivningslovsforslaget, var vi jo vidne til de sædvanlige borgerlige jeremiader over det hårde skattestryk og de stigende skatter. Efterhånden ved vel alle, at det er skin-